

Det Kongelige Danske Geografiske Selskab

Selskabets protektor:

HENDES MAJESTÆT DRONNING MARGRETHE II

Selskabets præsident:

HANS KONGELIGE HØJHED PRINS HENRIK

Bestyrelse:

Professor, direktør, dr. Einar Andersen, vicepræsident
Professor, dr. Axel Schou, vicepræsident
Professor, dr. N. Kingo Jacobsen, generalsekretær
Professor, dr. Niels Nielsen
Professor, dr. N. E. Nørlund
Kammerherre M. O. Olufsen
Viceadmiral S. S. Thostrup
Viceadmiral, dr. A. H. Vedel

Råd:

Bankdirektør C. B. Andersen
Direktør, dr. Ole Berthelsen
Overinspektør, dr. Kaj Birket-Smith
Departementschef Eske Brun
Professor, dr. Steen B. Böcher
Professor, dr. Viggo Hansen
Rektor W. F. Hellner
Departementschef E. Hesselbjerg
Professor, dr. Erik Holtved
Professor, dr. Johs. Humlum
Generalkonsul Einar Høyvald
Universitetslektor Kr. M. Jensen
Universitetslektor Ruth Helkiær Jensen
Forskningsbibliotekar Ib Kejlbo
Kommandørkaptajn Knud Kærgaard
Overinspektør, dr. Helge Larsen
Kommandør Henrik Madsen
Landsretssagfører Mogens Müllertz
Professor, dr. Johs. Nicolaisen
Direktør A. W. Nielsen
Professor, dr. Kjeld Rasmussen
Højesteretssagfører K. Rørdam
Underdirektør Valdemar Schmidt
Universitetslektor Einar Storgaard
Statsmeteorolog Helge Thomsen
Professor Helge Vedel

Alfred Rosenkrantz

11. november 1898–8. juli 1974

Alfred Rosenkrantz var født i København og blev student i 1917 fra Gl. Hellerup Gymnasium. Når dette nævnes, er grunden den, at Rosenkrantz altid med taknemmelighed mindedes sin gymnasietid, i hvilken han allerede bevidst valgte geologien som det fag, han ville tjene, og som han konsekvent tjente livet igennem. Hans første geologiske arbejde – om Vintappermosens sen-glaciale fauna og flora – blev skrevet i gymnasietiden som prisopgave, der blev belønnet af skolen efter at have fået en faggeologisk særdeles anerkendende bedømmelse.

Rosenkrantz blev i 1926 cand. polyt. Geologien havde dog også i årene på Læreanstalten haft hans varmeste interesse, og resultaterne af hans forskning – på Stevns og i Københavns-området – bragte helt ny viden frem om Danium-etagen og overgangsperioden mellem Kridt og Tertiær.

Grønland blev hans andet store arbejdsfelt, første gang som deltager i Lauge Kochs Østgrønlandsekspeditioner 1926–27. Fra 1938 ledede han Nugsuaq-ekspeditionerne og arbejdede for oprettelsen af organisationen Grønlands geologiske Undersøgelse, i hvis forskningsprojekter han deltog som leder 1946–68.

Rosenkrantz var professor ved Den polytekniske Læreanstalt fra 1943 indtil 1953, da han blev kaldet til ekstraordinær professor i geologi ved Københavns Universitet.

I Geografisk Selskabs råd blev han indvalgt i 1947. Hans værdige tilbageholdenhed afholdt ham almindeligvis fra at tale store ord ved rådets forhandlinger, men når jeg som medlem af Selskabets styrelse opsøgte ham – venen fra barndommen og gennem hele livet – for at drøfte problemer inden for hans kompetenceområde i overgangszonen mellem geologi og geografi, så gik jeg altid hjem med gode råd. Det skal siges her, at Rosenkrantz på denne uofficielle måde har ydet dansk geografisk forskning mange værdifulde tjenester.

Rosenkrantz var højt anset blandt fagfæller herhjemme og Jorden rundt. I Videnskabernes Selskab blev han indvalgt 1948, og Lund Universitet udnævnte ham til æresdoktor i 1965. Han var Kommandør af Dannebrog – en naturlig officiel anerkendelse for en videnskabelig leder-natur af stort format.

Axel Schou